Història de tres greuges

història

Manel Mesquita repassa en un llibre les annexions de Sant Daniel, Palau-sacosta i Santa Eugènia a Girona, tot i l'oposició veïnal

Al llarg del segle XIX ja hi va haver intents d'absorció, però es van fer efectives el 1963

El portal de Sant Daniel amb Sant Pere de Galligants en una imatge de mitjan segle XX. Foto: CRDI /AJ. DE GIRONA.

L'annexió forçosa a Girona, ara fa cinquanta anys, de tres pobles com Sant Daniel, Palau-sacosta i Santa Eugènia de Ter és el tema protagonista aquest any del llibre especial de Fires, editat per l'Ajuntament de Girona. Amb el títol Quatre pobles en un segle (1862-1963) el periodista, editor del portal Eldimoni.com i col·laborador d'El Punt Avui, Manel Mesquita, repassa amb documents i un gran treball d'investigació tot el procés que va acabar l'any 1963 amb la incorporació a contracor d'aquests tres municipis al terme municipal de Girona.

El llibre, però, no es limita a analitzar els tres casos concrets, sinó que també permet resseguir els intents previs que al llarg de la segona meitat del segle XIX hi va haver des de la capital per annexionar aquests territoris. Mesquita detalla que l'arribada del tren, l'any 1862, i l'enderroc de les muralles són el punt d'inici perfecte per explicar les ànsies d'expansió de Girona. L'autor recorda que a l'època "s'explicitava que Girona era la capital més petita de l'Estat, amb 7,18 km², i intel·lectuals, polítics i mitjans comencen a recollir la idea i necessitat evident d'expansió de la ciutat". Així, personalitats com ara Emili Grahit el 1888 i Josep Pla i Cargol l'any 1928 ja parlen de les necessitats evidents de Girona de créixer annexionant els municipis de la rodalia. Mesquita denota la curiositat que es donaria amb el temps, quan Joaquim Pla Dalmau seria l'any 1964 i com a tinent d'alcalde qui signaria la supressió de les fites de terme dels pobles annexionats "fent que allò que havia somiat l'any 28 ho certifiqués al fill". En una línia semblant, Josep Grahit admetia que el creixement de la capital gironina es feia seguint allò que el seu pare també havia esbossat molts anys enrere.

Un dels valors d'aquest llibre de Fires també és la feina documental exhaustiva que s'ha fet per posar en un mateix treball els arguments que van esgrimir tant els municipis com la resta d'administracions per justificar o per defensar-se de la voluntat d'annexió. Manel Mesquita subratlla que no és casualitat que els tres pobles "agafin en el seu moment per presentar les al·legacions de defensa i per rebutjar l'annexió tres persones insígnies com Ramon Congost, Lluís Marquès i l'il·lustre Josep Mari Pi i Sunyer".

L'alcalde de Girona, Carles Puigdemont, és conscient del sentiment de poble que encara perviu en aquests tres antics nuclis i les formes amb què el govern franquista va acabar forçant-ne l'annexió. Per això, en el pròleg, Puigdemont afirma que el llibre "no és, només, un recordatori ni una rememoració ni tan sols no és una simple mirada nostàlgica cap a una identitat perduda. El llibre és la voluntat de ser, l'esforç i la tenacitat per mantenir viva una herència de pares i avis que fa comunitat". Els tres antics pobles van dur al ple el seu desig que el greuge produït fa mig segle s'esmeni sentint-se més a prop de la plaça del Vi i aquest llibre contribueix a reconèixer la importància d'aquests pobles en la Girona actual. Un altre detall són els domassos dels tres pobles que pengen per Fires de la casa consistorial, un fet que no s'havia produït des de l'any 1973.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-11-2013 Pàgina 4

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/690159-historia-de-tres-greuges.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss